

Кокиче.

Духна топълъ югъ отгорѣ,
Капаятъ, капаятъ, стрѣхи кжщни,
Букнаха долченца мжтни
Бѣгатъ студове зимъшни.

Вѣйки пжпчици развиватъ
И пробужда се горичка;
Ей кокиченце любезно
Вечъ подало е главичка.

Туй цвѣтенце ранобудно
Раничко ни прѣдвѣщава,
Че слѣдъ буритѣ ужасни
Мила пролѣтъ приближава.

Цанко Поповъ.

